

Številka: U-I-420/18-5
Up-913/18-5
Datum: 4. 10. 2018

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus ustavne pritožbe in pobude Boštjana Zakrajška, Celje, na seji 4. oktobra 2018

sklenilo:

- 1. Ustavna pritožba zoper sodbo Okrajnega sodišča v Celju št. ZSV 773/2016 z dne 14. 9. 2017 v zvezi s sklepom Policijske postaje vodnikov službenih psov št. 2211-51/2016/3 (3A671-1) z dne 12. 8. 2016 se zavrže.**
- 2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti četrtega odstavka 57. člena, prvega odstavka 58. člena, drugega in tretjega odstavka 169. člena, 4. točke prvega odstavka 171.a člena in prvega odstavka 171.b člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13 in 32/16) se zavrže.**

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Prekrškovni organ je s sklepom z dne 12. 8. 2016 kot prepozno zavrgel zahtevo za sodno varstvo, ki jo je pritožnik vložil zoper plačilni nalog prekrškovnega organa. Zoper sklep prekrškovnega organa o zavrnjenju njegove zahteve za sodno varstvo je pritožnik vložil zahtevo za sodno varstvo, o kateri je z izpodbijano sodbo z dne 14. 9. 2017 odločilo Okrajno sodišče. Zahtevo za sodno varstvo pritožnika je Okrajno sodišče zavrnilo kot neutemeljeno. Pritožnik z ustavno pritožbo izpodbija sodbo Okrajnega sodišča in odločbo prekrškovnega organa. Zatrjuje kršitve pravic iz drugega odstavka 14. člena, 22. člena, prvega odstavka 23. člena, 25. člena, druge in tretje alineje 29. člena Ustave ter iz 6. in 13. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – v nadaljevanju

EKČP). Navaja, da je zoper izpodbijani odločbi o prekršku že 1. 10. 2017 vložil na Vrhovno državno tožilstvo pobudo za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Pojasni, da mu je Vrhovno državno tožilstvo z dopisom z dne 22. 12. 2017 sporočilo, da zahteve za varstvo zakonitosti ne bo vložilo. Kasneje, 15. 3. 2018, naj bi pritožnik na Vrhovno državno tožilstvo vložil še pobudo za spremembo pravnomočne odločbe. Vrhovno državno tožilstvo naj bi pritožniku z dopisom z dne 9. 4. 2018 sporočilo, da pobude za odpravo ali spremembo pravnomočne odločbe o prekršku ne bo vložilo. Ustavnemu sodišču pritožnik predlaga, naj do končne odločitve zadrži izvršitev izpodbijanih odločb in naj zadevo obravnava absolutno prednostno.

2. Po vložitvi ustavne pritožbe je pobudnik vložil še pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti četrtega odstavka 57. člena, prvega odstavka 58. člena, drugega in tretjega odstavka 169. člena, 4. točke prvega odstavka 171.a člena in prvega odstavka 171.b člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1). Trdi, da so izpodbijane zakonske določbe v neskladju z 2. in 22. členom, s prvim odstavkom 23. člena in 25. členom Ustave ter s prvim odstavkom 6. člena, 13. in 14. člena EKČP v zvezi s 1. členom Protokola št. 12 k EKČP. Pravni interes utemeljuje s pravnimi sredstvi, ki jih je vložil v postopku, v katerem so bili izdani akti, ki jih izpodbija z ustavno pritožbo in pravnimi sredstvi, ki naj bi jih vložil v postopku o prekršku, ki je tekel vzporedno s tem postopkom. Pobudnik meni, da izpodbijane določbe sicer ne učinkujejo neposredno, vendar naj bi kljub temu neposredno posegale v njegove pravice, pravne interese in v njegov pravni položaj. Pojasnjuje tudi, da je za nastanek škodljivih posledic, ki naj bi zanj nastale na podlagi drugega in tretjega odstavka 169. člena ZP-1 deloma vedel že, ko je 1. 12. 2017 Vrhovnemu državnemu tožilstvu dal pobudo za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Dejansko pa naj bi za škodljive posledice izvedel šele, ko mu je bil vročen dopis Vrhovnega državnega tožilstva št. Ptv/221/2017-6/OB/VK z dne 22. 12. 2017, s katerim je bil obveščen, da Vrhovno državno tožilstvo zahteve za varstvo zakonitosti ne bo vložilo. Po oceni pobudnika je ob navedenih okoliščinah treba šteti, da je tudi predmetno pobudo vložil pravočasno, torej znotraj enoletnega roka, določenega v tretjem odstavku 24. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS).

B.

3. Po prvem odstavku 52. člena ZUstS se ustavna pritožba vloži v 60 dneh od vročitve posamičnega akta, zoper katerega je mogoča ustavna pritožba. Iz dejstev, kot izhajajo iz navedb pritožnika in prilog ustavni pritožbi, izhaja, da je ustavna pritožba v zadevi prekrška, prepozna. Kot izhaja iz ustavne pritožbe, je pritožnik 1. 10. 2017 na Vrhovno državno tožilstvo vložil tudi pobudo za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti. Kasneje, 15. 3. 2018, pa je pritožnik na Vrhovno državno tožilstvo vložil še pobudo za vložitev predloga za odpravo ali spremembo odločbe o prekršku. Navedeno pomeni, da se je pritožnik s sodbo Okrajnega sodišča št. ZSV 773/2016 z

dne 14. 9. 2017 seznanil najkasneje 1. 10. 2017, ko je na Vrhovno državno tožilstvo vložil prej omenjeno pobudo. Pritožnik je ustavno pritožbo vložil šele 18. 6. 2018, kar pomeni, da jo je vložil po preteku 60-dnevnega roka iz prvega odstavka 52. člena ZUstS. Po ustaljeni ustavnosodni presoji¹ si pritožnik roka za vložitev ustavne pritožbe ne more varovati z vložitvijo pobude Vrhovnemu državnemu tožilstvu za vložitev zahteve za varstvo zakonitosti, zato tudi rok za vložitev ustavne pritožbe ne teče od vročitve dopisa Vrhovnega državnega tožilstva, da zahteve za varstvo zakonitosti oziroma drugega predloga ne bo vložilo. Takega dopisa Ustavno sodišče namreč tudi ne šteje kot akt, s katerim bi bilo odločeno o kakšni pritožnikovi pravici ali obveznosti.² Ker je ustavna pritožba prepozna, jo je Ustavno sodišče zavrglo (1. točka izreka).

4. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti lahko da, kdor izkaže svoj pravni interes (prvi odstavek 24. člena ZUstS). Po drugem odstavku navedenega člena je pravni interes podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj. Po ustaljeni ustavnosodni presoji mora biti pravni interes neposreden in konkreten, morebitna ugoditev pobudnikovemu predlogu pa mora privedi do izboljšanja njegovega pravnega položaja. V primerih, ko izpodbijani predpis ne učinkuje neposredno, se lahko pobuda vloži šele po izčrpanju pravnih sredstev zoper posamični akt, izdan na podlagi izpodbijanega predpisa, hkrati z ustavno pritožbo pod pogoji iz 50. do 60. člena ZUstS (glej sklep Ustavnega sodišča št. U-I-251/07 z dne 10. 1. 2008, Uradni list RS, št. 6/08, in OdlUS XVII, 2).

5. Pobudnik je svoj pravni interes za pobudo utemeljeval z vloženo ustavno pritožbo zoper izpodbijani odločbi o prekršku in s pravnimi sredstvi, ki jih je vložil v postopku, v katerem sta bili izdani odločbi o prekršku, ki ju izpodbija z ustavno pritožbo, ter s pravnimi sredstvi, ki naj bi jih vložil v postopku o prekršku, ki je tekel vzporedno s tem postopkom. Ustavno sodišče je ustavno pritožbo zavrglo, ker je prepozna. Prav tako je zavrglo tudi ustavno pritožbo, s katero je pritožnik izpodbijal odločbe, izdane v postopku o prekršku, za katerega navaja, da je tekel vzporedno s postopkom, v katerem sta bili izdani izpodbijani odločbi.³ Glede izpodbijanih zakonskih določb je najprej treba izpostaviti, da odločbi o prekršku, ki jih pritožnik izpodbija z ustavno pritožbo, na njih ne temeljita, z izjemo prvega odstavka 58. člena ZP-1, ki določa smiselno uporabo določb Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13 – ZUP) v hitrem postopku o prekršku. Druge izpodbijane določbe pa se nanašajo na način vročanja

¹ Prim. sklepe Ustavnega sodišča št. Up-1051/06 z dne 25. 10. 2006, št. Up-767/04 z dne 11. 2. 2005, št. Up-571/03 z dne 9. 2. 2004 in št. Up-1/04 z dne 14. 4. 2004.

² Glej npr. sklep št. Up-2093/06 z dne 6. 12. 2006.

³ Odločitve iz tega vzporednega postopka je pritožnik izpodbijal v ustavni pritožbi št. Up-445/18, ki jo je senat Ustavnega sodišča že zavrgel. Sklep št. Up-445/18 z dne 22. 6. 2018 je bil pritožniku vročen 28. 6. 2018.

plačilnega naloga, če tega ni mogoče izdati in vročiti takoj na kraju prekrška (četrti odstavek 57. člena ZP-1), na državnega tožilca glede vložitve zahteve za varstvo zakonitosti v postopku o prekršku (drugi in tretji odstavek 169. člena ZP-1) in na upravičence za vložitev predloga za odpravo ali spremembo odločbe v postopku o prekršku (prvi odstavek 171.b člena ZP-1). Ker je pravni interes pobudnik utemeljeval z ustavno pritožbo, ki jo je Ustavno sodišče zavrglo, druge izpodbijane zakonske določbe, torej četrti odstavek 57. člena, drugi in tretji odstavek 169. člena ter prvi odstavek 171.b člena ZP-1, pa tudi ne učinkujejo neposredno, je Ustavno sodišče njegovo pobudo zavrglo (2. točka izreka).

6. Za drugačno odločitev o pobudi za začetek postopka za oceno ustavnosti izpodbijanih določb ZP-1 tudi ne morejo biti upoštevne trditve pobudnika, da je njegova pobuda glede na tretji odstavek 24. člena ZUstS vložena pravočasno. Navedena določba ZUstS situacije pobudnika namreč ne ureja.

7. Glede na predlagano odločitev Ustavnemu sodišču ni bilo treba presojati pritožnikovega predloga za začasno zadržanje izvršitve in absolutno prednostno obravnavo.

C.

8. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi četrte alineje prvega odstavka 55.b člena in tretjega odstavka 25. člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednica dr. Jadranka Sovdat ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, dr. Dunja Jadek Pensa, DDr. Klemen Jaklič, dr. Rajko Knez, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Špelca Mežnar, dr. Marijan Pavčnik in Marko Šorli. Sklep je sprejelo soglasno.

dr. Jadranka Sovdat
Predsednica